

Które wysyłam z ust, serca i duszy,
przyjm, dobry Jezu, me modły w Twe uszy,
abowiem mi inaczej
przyjdzie zginąć z rozpaczy.

Jak skwarem słońca ziemia rozszczepiona
dżdża z nieba woła, woła upragniona,
tak do łaski Twej wzdycha
duszycy moja licha.

Nędzna duszycy i oschła, i chora
wzdycha od rana, wzdycha do wieczora,
czekając Twej ochłody,
o Źródło żywej wody.

Pokrop ją rosą świętą, a nad nadzieję
prędzej ożyje, prędzej ozdrowieje;
trwogi, łzy i gorzycy
zamień w wieczne słodycy.

Iżby te skwierki żałobliwe moje
zamieniły się na pochwały Twoje,
a usta dzięki brzmiały
noc całą i dzień cały.

Nie chciej roztrząsać jak sędzia surowy,
jakie me myśli, uczynki i mowy,
lecz w kąpieli krwi Twojej
zmyj grzechy duszy mojej.

Niechaj ran Twoich boleść mię ulęczy,
z gorzkiej Twej śmierci kosztuję słodycy,
abym chętna i chyża
znosiła ciężar krzyża.